

374
7
Dri

Uusi suloinen ja merkillinen
Suomen - Kielinen
Weisu,

Talonpojalle Runniari ja Olistyxi;

Ovid.

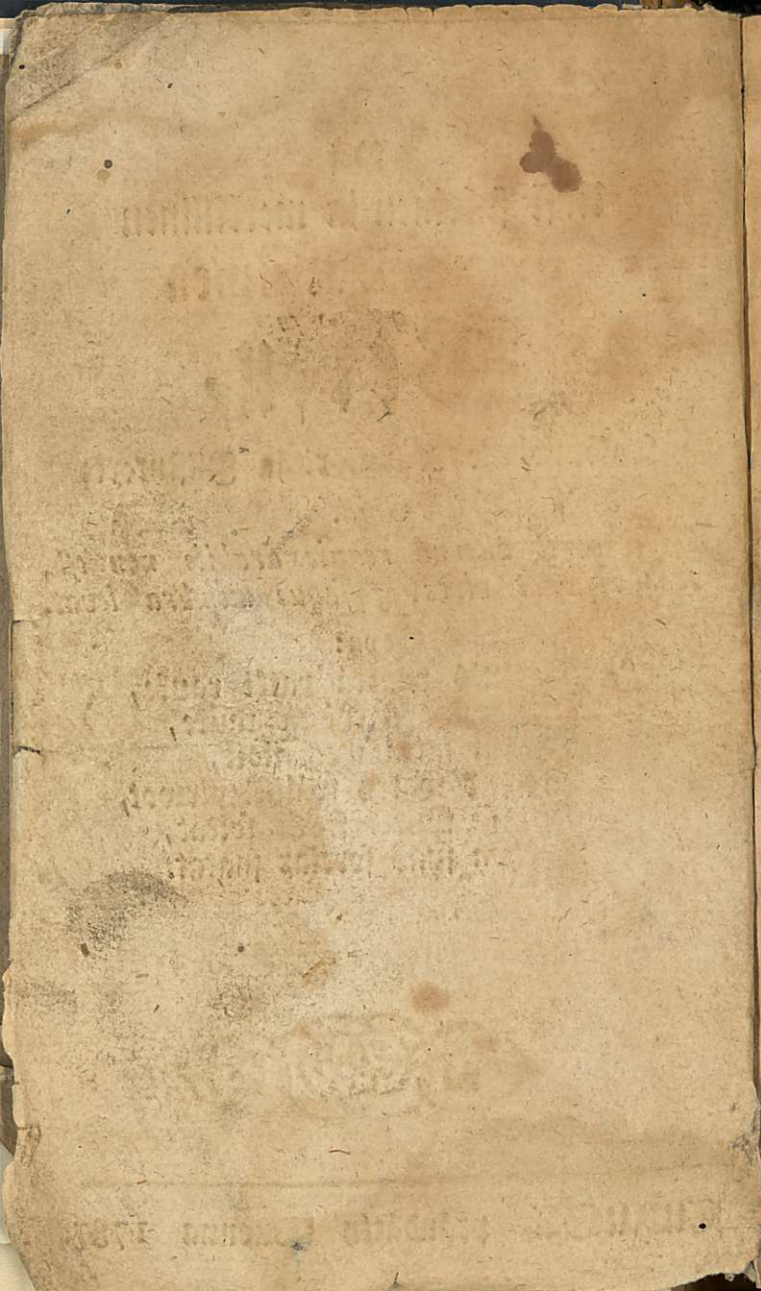
*Quod caret alternâ requie drabile non est,
Hac reparat vires, fessaque membra levat.*

Se on:

Runnis raukka rakk rauke,
Jolles jostus töstä tauke,
Jollain jutul ihes iloit,
Wähind wäles wälisi wirroot,
Sill sa suuret siunt soitat,
Töhön suas sortiar saatat.

TURKUSA, prändätty Buonna 1787.

Zalonpoika Kewäillä totta, Wisun waarin Ujasta otta, Siwo Pellon, Waimo Maan mainjon, Siemenen hymäu ja Jywan Maan Poween heittä, Jong Mulda peittä: Juhdal Wagon käändä, ja wändä, Taitawa tai Perhen Isändä.

2. Händä minä mahdan ylistä, Sillä kauwas kulke ja pista, Talonpojan Kalu, ja Hallu, Min hän teke työt, päiwät, Yöt, Pellon mitä mar Saata lihawar Kändä ratti Rata, ja lata, Eikä walit Wettä jos sata.

4. Koska warhain Namulla laula, Koto lindu se keno kaula, Jong Nimi Kukka niin ukko Unisi aldans, Ukkans kans, Nouse kohdastans, Pyrki leisan, Koko päin Otawa, sill hawa, Ennen kuin hän juur Owen awa.

4. Jälken Kuan Jumalan luoman Isändän haldim ja huoman, hiljan miene lehton joka Ehto, Warhain Namull miös, On hän työs, Pyrki Korpeen pois, Puita kusta tois: Nitul joka Hengi kans kengi, Poika, Tytar, Piika ja Drangi.

5. Mina sitä järjetöind Orja, Hän armahsta siwo ja korja, Sarwi pääätä säästä ja päästä, Ujain ain Suwel Laitumell: Joka moimatoim Ol sinä Wuon Sielä kansa karwan, sen parhan Hiljan tule Illalla Tarhan.

6. Ettet tai Isändä ja Saata, Koskan
mah

mahdais laiskana maata, Niin hän wetä
Nuotta ei suotta, Anda häll Kala Jumala
Händ autta myös muu Konsti ja Wipu,
Tobong Jänes parka se arka Tapa turmass
joutu ja tarka.

7. Tällä tavall saapi hän wilja, Warhain
Umull Illalla hiljan, Joka Työns näin täyt-
tä, ja täyttä, Waarin otta kans witrastans,
Herra haldia Maan ja Luoja Taiwan, Ei
händ alas paina, Waan aina Kawindons
häll anda ja laina.

8. Ulla koton istu ja neulo, Kuto kan-
gast, leipo ja seulo, Hän Hampui ja wilja
ei sotla, waarin otta Työst Jo puol Yöst:
Eit kauran maka, Se waino waka Parssi
wiisi sirta Nuor rukka. Eikä Saloin Kap-
paleit hukka.

9. Koika Lehmä lypsäwä kulda, Jloss
tule Tarhan Nitulda, Niin hän wastaan hän-
dä jo lenda, Monen Ustian kans, kohdastans,
wetä tykkysil, - Nehäll Hyppysil, Makian
maidon nuoren, sen tuoren, Boir teke
Kirnusa tuoren.

10. Ettrei paljon pastois Isändä, Klendä
Kuan äkist Emändä, Suolan sissäll heittä,
ja teittä: Puro mitä mar Murkinar ta-
la puolipainwar Tuopi sarpimer Yisa Lam-
ban Tapa, ja Kapa. Jot on ylistettapä
Tapa.

11. Koss ei enä Kyndäjä lestä, Työtä teh-
dä

dä woimans perästä, Maata ikens paisten
Mies laske. (Kesäll limbumäl) Pyörtynell,
Ei muun warjoon, Joka on tarjou: Wirttä
wiisi totta helotta. Samas paikas Uuda
myös otta.

12. Siinä sitten kuorsu ja nukku, Eikä
kuule jos Käki kukku, Unest Silmän terä
koff herä, Toisen Mielen saa Ulko taa: Juri
kohdastans riendä Majassans: Andä
Wesi Kruusi, wiis kuusi, Jo ruupe jou-
tuman uusi.

13. Koska kypsä Herne ja Nauris, Hy-
win syötett Härkä ja kauris; Häitä ylpei-
tä hän pitä, Puolisan jalon Tuo Talon
Pojallens Arwur, Ja Nian hawur: Ent-
tären hän naitta, ei häsä, Sillä wilja
tammä on Nitta.

14. Silloin laske sulhaisen laulu, Koff
on Arman Rinda ja Kaula, Kivkastet
Hoytalla, Kullalla, Ja krunattu Pää Sel-
kiä: Koska Lahioi tuo umbär Pandan uo
Morssian se waka, ja jalka, Mitä hänell on
omast taka.

15. Silloin wasta Niemi se kuuli, Kos-
ka soiwat Pissi ja Huilu: Mont humost pa-
la, ja hala; Silloin nuori Mies Hyppä
hies; Morssian Krunnu Vääs, Dmbi pa-
has sääs: Silloin Olut tuodan ja suodan,
Koska malja Jumalan juodan.

16. Koska Mies on ylää Latinas, Hu-
malas

malas Dives, Palandwiinas, Niin hän
pytä maata, pääns kaata Kuldans kaunin
Sylihin, Jong käswarell, On hän kyll tal-
lel, Eikä walit mitä waikk sitä, Pyytä
kaunist holhot ja pitä.

17. Eunen kuin sitt wuosikan kulu, Jopa
Lupaus toderi kuulu: Niti tarpens, tieten,
juur rieten Unda olutta Suorretta, Kunniax
Poikaisel (Taitra tyttärel:) walmista myös
muuta jos suutta, Ystāwitä joll ilahutta.

18. Monda hywä Herku hän anda, Ei-
hawita Paisteja kanda, Holho kunnian kaut-
ta, ja autta Erinomattain Pappi ain,
Kuille hywä suo, Joille ain sano; Ulkät
paha suoko; waan ruoka ottakat, Te wie-
rat ja juokat.

19. Koska toivo wierait Emendä, Ki-
ruhust kuin tules hän lenda, Lakaise Per-
mandota, ja kota; Puhdistä Tuwan: Ja
Kuan kaunistä Kreydeill Hywin hajawill:
Kirkar pane Pannun ja Kannun, Ettei hän-
dä nuhtelis Hanna.

20. Siemenest kuin kylwä, ja heittä
maan powen ja mullall peittä, Saapi Lei-
pä Liha, työ piika Drangi ja myös muu
parta Suu, totta kerrankar tule kaunemar
Joka siitä syöpi ja juopi, mitä Taloupoi-
ta se suopi.

21. Raikkinaista Kräämä ja kalu, Joill
wyhdä ja osta on halu Kaupast waarin otta
myös

myös totta, Ehi kusta saa Maffimona: It-
sens meren pääl: Uuda pahal sääl: Kuitengiu
mond' wrotta suur suotta, Talonpoik' hän
syöttä ja juotta.

22. Talonpojat myös sama waari, Poi-
ka, Hauki, Terwa ja Traani, Eikä mehän
Kaha tee paha, Hänen käypt näin Edes
päin, Jos miel elä on Uin jälkeen tahdon,
Kauppa miehell haali Pääkaali, Drawita
Saukoi ja naali.

23. Usein tai mainittu Taata Ruohin
Waldakundaa ja maata, holho kunnian kaut-
ta, ja autta Ruohin Ruhtinast Ussiast, Cri-
nomattain Sodan aikaa ain Wiisi Palka-
miestä ewästä, Monda muuta päästä hä-
dästä.

24. Kapia pitä nyt moni jalku, Neljä
mene tyynärä prakkun, Pitä tätä warta,
maan parta, Tarkka neuwons ties, Jora
mies, Talonpoika etäs naura kohdastans:
wuoren wiita nalka ja lakka, Synmäst tätä
Utko ja Utkka.

25. Waatenparian Nadelin otta, Että
sinun taidan eroitta: Sinun mekkos tähden,
juur nähden, Synpi wehka hies Peldo
mies, Juopi wettä pääl, Niin muolla kuin
taäl: Sillä tähty mara kaikk Tara, Suuri
Suomi, Ruohi ja Sara.

26. Herra Frouwa, Piika ja Drengi, Pi-
an lausum jorainen Hengi Synpi ilman
määrä

määrä ja täärä Mitä paunut on kokohon,
Tämä kōhä Mies, (Keng ne kaitti ties)
Käätin Pappil anda, paranda, Justo, Kalko
Emänäl anda.

27. Tosin hyvä olla rualla Talonpojan
Kylästä Maalla, Kus on linnut käsill maan
vesill, Kusa meni puu Kukoistu, Lindu
Dran pääll Laula siellä tääl Silloin Jlo
suuri on juuri Maalla wahaiva kuin joka
Muuri.

28. Tästä tule nyt minull Hoppu, Sill
Wirst ja Weiningi loppu, Nani kanka puuttu
ja muuttu, Päättän siis saman Wirren tain
Jong on Pohjamaal, Awur Talonpojal,
Tehnyt wapa Drengi, ja seugin Lunde pi
an jekainen Hengi.

